

Λύμα . 1.3 8 Βρίστη . 338 / 1914.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΠΟΜΑΧΟΣ,

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ:

ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Μαΐου 1860.) ΛΡΙΘ. 13.

ΠΕΡΙ

ΤΟΥ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ,

(Εκ του Γαλλικού.)

Ἡ Στρατιωτικὴ Ἐφημερίς Δαρμεστὰτ ἐδημοσίευσε περὶ τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ σειρὰν ἄρθρων, ὧν μεταφέρομεν ἐνταῦθα τὴν σύνοψιν.

Ἀρχὰ ἐν Ἀγγλίᾳ ἔλαβεν ὑπαρξίν μόνιμος στρατός· ἡ δὲ ἀνάπτυξις αὐτοῦ ἐγένετο λίαν βραδέως. Πρὸ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου τῆς 15' ἑκατονταετηρίδος οὐδὲν ὑπῆρχε τοιοῦτος, διότι πρῶτος Κάριλος ὁ Β' ὠργάνισεν ἰδίαν φρουρὰν ἐκ 5,000 ἀνδρῶν, ἧτις ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος μόνιμος τῶν Ἀγγλων στρατός. Ἐπὶ δὲ Γυλλόμου τοῦ Γ' εἰ καὶ ἐπαπειλουμένου τούτου ἐξωτερικῶς μὲν ὑπὸ εἰσβολῆς τῶν Γάλλων, ἐσωτερικῶς δὲ καταναγκαζομένου ὄντος νὰ καταβάλλῃ διαφόρους ἐπαναστάσεις, τὸ Παρλαμέντον δὲν ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν ἐπὶ τῶν ὤπλων διάρκειαν πλεον τῶν 1,000 ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐπὶ Γεωργίου τοῦ Α' ἡ δύναμις αὐτὴ ἐπηνυξήθη μέχρι τῶν 17,000 ἀνδρῶν· διαρκούσης δὲ τῆς εἰρήνης, μικρὰς ἔλαβεν αὐτὴ μεταβολὰς καθ' ὅλην τὴν 18' ἑκατονταετηρίδα.

Ἡ κατὰ τοῦ Ναπολέοντος Α' ὅμως πάλιν, ἡ ἀνάγκη φρου-

ρῶν εἰς πολυαριθμούς χώρας κατακτηθείσας, διαρκούντος τοῦ πολέμου, αἱ ἐπαναστάσεις καὶ ἡ ἐπιφοβὸς τῆς Ἰρλανδίας κατάστασις καθυπεχρέωσαν τὸ Παρλαμέντον νὰ ἐπιψηφίσῃ ἀνήκουστον μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης αὐξήσιν τοῦ μόνιμου στρατοῦ, ὅστις καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος δὲν ἐπαυσεν ἐπαυξανόμενος ἐναντίον τῶν διαμαρτυρήσεων τῶν πρεσβευόντων τὴν παγκόσμιον εἰρήνην.

Κατὰ τὸ ἔτος 1835 ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς ἐπληθύνει ἤδη 95,326 ἄνδρας, ἐξ ὧν 43,232 ἐν Ἀγγλίᾳ, 34,614 ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ τὰς ἀποικείας, ἐκτὸς τῶν Ἰνδιῶν, εἰς δὲ ταύτας 17,480. Κατὰ τὸ ἔτος 1853 ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἀνεβιβάσθη εἰς 116,945 ἄνδρας, ἐξ ὧν 30,065 ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Σκωτίᾳ 20,214 ἐν Ἰρλανδίᾳ, 38,202 εἰς τὰς ἀποικείας καὶ 26,464 εἰς τὰς Ἰνδίας. Κατὰ δὲ τὸ τελευταῖον ἔτος τὸ Παρλαμέντον ὥρισε τὴν ἔνοπλον δύναμιν εἰς 130,135 ἄνδρας, τὸ αὐτὸ ὁμῶς Παρλαμέντον διὰ τὸ ἔτος 1859 ἠλάττωσε τὴν δύναμιν ταύτην εἰς 122,655 ἄνδρας.

Μία ἐκ τῶν πρώτων κατ' ἔτος φροντίδων τοῦ Παρλαμέντου εἶναι καὶ ἡ ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ἐπικύρωσις τοῦ νόμου κατὰ τῶν στάσεων (muting act), διότι ἄνευ τούτου ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ διατηρήσῃ κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ οὐδεμίαν στρατιωτικὴν δύναμιν. Αἱ δαπάναι τοῦ στρατοῦ ἀναβαίνουν συνήθως εἰς 7—9,000,000 λίρας στερλίνας (196,840,000—253,080,000 φράγ.) κατ' ἔτος. Κατὰ τὸ 1859 ἔτος ὅμως αὗται ὠρίσθησαν εἰς 11,568,060 λίρας (325,293,847,20 φράγκα.)

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ Κυβέρνησις διέταξεν εἰδικὴν τινα ἐπιτροπὴν νὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ καὶ τῆ ὑποβάλλῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἔκθεσιν. Ἡ ἔκθεσις αὕτη ἐγένετο, ἀλλὰ δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὸ Παρλαμέντον· λέγεται δὲ ὅτι ἐν αὐτῇ γίνονται κρίσεις λίαν δυσάρεστοι. Ὁ

δὲ συνταγματάρχ. Ἐρβέρτος κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Παρλαμέντου τῆς 5 τοῦ τελευταίου Αὐγούστου παρουσίασε δικαιολογημένας τιμὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀμυντικῶν μέσων τῆς Ἀγγλίας ἐν περιπτώσει αἰφνιδίας τινὸς ἐξωτερικῆς ἐπιθέσεως. Ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων, αἰτίνας διήγειρον μὲν διεξοδικὰς συζητήσεις, ἀλλὰ δὲν ἀπεκρούσθησαν, ἐξάγεται ὅτι αἱ ἐντὸς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐν Ἰρλανδίᾳ δυνάμεις αὐτῆς συμπροσῶνται εἰς 110,800 ἄνδρας, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐθνοφυλακῆς (milice, εἶδος ἐθνοφυλακῆς) ἢ εἰς 86,000 ἄνδρας ἄνευ αὐτῆς.

Φαίνεται ἄρα ὅτι τῆ σήμερον ὑπάρχει ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ πολὺ μεγαλύτερος στρατὸς παρ' ὅ,τι ὑπῆρχε κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη· ὡς ἐν παραδείγματι, κατὰ τὰ 1853, ὅτε ἐλογίζοντο 32,065 ἄνδρες ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Σκωτίᾳ καὶ 20,214 ἐν Ἰρλανδίᾳ. Διὰ δὲ τῶν ὑπολογισμῶν, οὓς οὐδέποτε ἤθελε κάμει στρατιωτικὸς τῆς ξηρᾶς, ὁ συνταγματάρχης καταβιβάζει εἰσέτι τοὺς 86,000 ἄνδρας εἰς 35,000 μόνον πραγματικούς. Ἐκ τούτων γεννᾶται ἡ σπουδαία σκέψις περὶ τοῦ ὅτι 35,000 ἄνδρες, ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὀπείων δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἔτος, καὶ 11,000 νεοσύλλεκτοι μικρᾶς εἰσὶν ἀξίας, ὡς πραγματικὴ δύναμις· διότι πρέπει πρὸς τοὺς ἄλλοις νὰ λογισθῶσι 5,000 ἀσθενεῖς ἢ ἀνίκανοι καὶ 4,500 ἀπόντες. Ἐκ τούτων ἄρα προκύπτει ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος κατετάχθησαν 35,000 ἄνδρες, καὶ 11,000 τοῦλάχιστον κατὰ τὸ τρέχον, καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ κατάταξις ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ὑπερέβη, κατὰ πολὺ τὰ συνήθη ὄρια. Ἐὰν δὲ ἡ πρόοδος αὕτη ἐξηκολούθει, ἢ ἐὰν διετηρεῖτο εἰς ἄς ἐφθασεν ἀναλογίαις, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας τῶν νεοσυλλέκτων ὁ στρατὸς ἤθελεν ἐπαριθμεῖ 309 ἢ 400,000 ἄνδρας. Προσέτι 15,000 ἄνδρες, ἀνήκοντες εἰς τὰς ἐφεδρείας, ἐπὶ μόνων τῶν ὀπείων ἔπρεπε νὰ στηρίζεται ἡ ὑπεράσπισις τῶν φρουρίων. Σημειωτέον πρὸς τούτοις ὅτι ἐκτὸς τῶν 35,

000 ἀνδρῶν, οὓς ἡ Ἀγγλία δύναται τοιοῦτοτρόπως νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν, ὑπάρχουν καὶ 12 ἢ 14,000 ἐθνοφυλακῆς (milice) ὥστε, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ διαμελισμοῦ τοῦ ἐκ 35, 000 συνισταμένου πραγματικοῦ στρατοῦ καθ' ὅλην τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Σκωτίαν καὶ τὴν Ἰρλανδίαν, θέλωμεν εὐκόλως ἀναγνωρίσει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, τὸν ὅποιον ἡ Ἀγγλία δύναται νὰ ἀντιτάξῃ εἰς αἰφνιδίον τινα τῶν Γάλλων ἀπόβασιν, εἶναι ὅλως ἀνίσχυρος πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πρωτεύουσῃς.

Ὅτε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος Ναπολέων ὁ Α' διελογίσθη νὰ προσβάλῃ τὴν Ἀγγλίαν, 100,000 ἄνδρες τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἐμελλον νὰ ἀποβιβασθῶσιν εἰς τὰ περάλια τῆς Ἑσσεῖ τῆς Κεέντ καὶ τῆς Σουεξ, καὶ νὰ βαδίσωσι κατὰ τοῦ Λονδίνου 20,000 νὰ ἀναβῶσι πρὸς τὸ Χούβερ καὶ ν' ἀποβῶσιν εἰς Ἰρλανδίαν. Πρὸς τὸ σκοπὸν δὲ τοῦτον ὁ Ναπολέων παρεσκεύασε 2,293 μικρὰ πλοῖα διαφόρου εἴδους. Τὴν σήμερον ὅμως ἡ διὰ τῶν ἀτμοπλοίων μεταφορὰ θέλει εἶσθαι πολὺ εὐκολωτέρα καὶ ταχυτέρα. Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει λοιπὸν ὅτι Ναπολέων ὁ Γ' συνελάμβανε τὴν ἰδέαν νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιον τοῦ θείου αὐτοῦ, ὅποιαι δυνάμεις ἤθελον ἀντιτάξαι οἱ Ἀγγλοὶ κατὰ τῶν 100,000 Γάλλων βαδίζόντων κατὰ τοῦ Λονδίνου; Τίς ἤθελον ἀπωθήσει τοὺς προχωροῦντας διὰ τοῦ Χούβερ 20,000 ἄνδρας καὶ τοὺς ἀποβιβαζομένους εἰς Ἰρλανδίαν 30,000; Ὁ λόρδος Πάλμεστρον, κατὰ τὴν συνήθειάν του, κατέκρινεν ὡς ψευδεῖς τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ συνταγματάρχου Ἑρβέρτου. Ὁ πρωθυπουργὸς εἰς τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν εἶπεν: « Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἐν περιπτώσει πολέμου δυνάμει » θα νὰ θέσωμεν εἰς κίνησιν 200,000 ἄνδρας ὡς ἐγγιστά » Ἀληθῶς ὅσα εἶπεν ὁ συνταγματάρχης δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀκριβῆ, ἀλλ' ἐὰν ἐγκύψωμεν εἰς λεπτομερῆ ἐξέτασιν, οἱ 200,000 ἄνδρες καταπῶσιν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 35,000 ἀνδρῶν, ὡς οὗτος ἀνέφερεν: « Ἐχομεν, ἐξηκολούθησε λέγων ὁ Λόρδος, τῶν

» τακτικὸν στρατὸν, τοῦ ὁποῦ ἡ δύναμις, ἐλπίζω, νὰ μὴν » εἶναι μικροτέρα τῶν 60,000 ἀνδρῶν, καὶ τὴν ἐθνοφυλακὴν, » τῆς ὁποίας ἡ δύναμις ὠρίσθη εἰς 120,000 ἄνδρας, οἵτινες » καλῶς συλλελεγμένοι, ὅπως ἐν καιρῷ ἀνάγκης βεβαίως » θέλει γενεῖ, τότε αὕτη μᾶς προσφέρει 100, 000 ἄν- » δρας. Ἐχομεν προσέτι 14, 000 γαιανθρώπους (yeo- » manry)(α), 12—14,000 ἀποστράτους, καὶ τέλος πάντων τοὺς » ὑπηρετήσαντας ἤδη δέκα ἔτη. » Ὁ λόρδος Παλμεστρὸν ἐλπίζει ὥστε ἡ δύναμις τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ νὰ ἀναβαίη εἰς 60,000 ἄνδρας, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ κατὰ τὸν συνταγματάρχην Ἑρβέρτον ἦτο μεγαλύτερος, ἀλλ' ἄς ἴδωμεν εἰς ποίαν πραγματικὴν δύναμιν καταβαίνουνσιν αἱ 60,000 ἄνδρες κατὰ τὴν εἰτήγησιν αὐτοῦ. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὰς 120,000 ἄνδρας τῆς ἐθνοφυλακῆς, αὗται μόνον εἰς τὸν χάρτην ὑπάρχουν· διότι, ὅτε κατὰ τὸ 1853 τὸ Παρλαμέντον ἐπεψήφισε τὸν σχηματισμὸν μιᾶς ἐθνοφυλακῆς ἐξ 80,000 ἀνδρῶν, ἐπὶ τέσσαρα ὀλόκληρα ἔτη κατετάχθησαν εἰς αὐτὴν μετὰ πολλοὺς κόπους καὶ προσπάθειαι 53,000 μόνον ἄνδρες. Ὁ συνταγματάρχης Ἑρβέρτος ὑπολογίζει τὸν ὑπάρχοντα ἀριθμὸν τῆς ἐθνοφυλακῆς αὐτῆς εἰς μόνον 34,000 ἄνδρας, καὶ μολοντί ὑπάρχουν ἐν αὐτῷ συντάγματά τινα ὑπὲρ τῶν ὁποίων κάμνει μέγαν πανηγυρικόν, δὲν δύναται τις κατ' οὐδένα λόγον νὰ συγκρίνῃ τὴν ἐθνοφυλακὴν αὐτὴν μετὰ τῆς ἐθνοφυλακῆς τῆς Πρωσίας. Ἐπειδὴ ἡ ἀγγλικὴ ἐθνοφυλακὴ σύγκριται ἐκ νέων καταταττομένων ἐθελουσίως, καὶ ἐν διαστήματι πέντε ἐτῶν δὲν πράττουσιν ἄλλο, εἰμὴ νὰ ἐνδύωνται τὴν στρατιωτικὴν στολὴν ἐπὶ τέσσαρας ἐβδομάδας κατ' ἔτος, καὶ ν' ἀπομιμῶνται τὸν στρατιωτικόν, ἀναποθέτομεν εἰς τὴν κρίσιν τῶν ἀνδρῶν τῆς τέχνης, ἵνα εἴπωσιν εἰς τί δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ἄνδρες μηδέποτε ὑπηρετήσαντες

(α) Ἡ ὀνομασία αὕτη ἀποδίδεται εἰς τοὺς γεωργούς· σύγκριται δὲ ἐκ τῆς γῆς καὶ ἀνθρώπου yeo-manry.

εις μόνιμον στρατὸν καὶ γυμνασμένοι ἐπὶ τέσσαρας ἐβδομάδας μόνον κατ' ἔτος, ὅταν μάλιστα ἐξ αὐτῶν πολλοὶ δὲν μεταβαίνοσι πρὸς ἐκγύμνασιν παντάπασιν. Ἡ ἔθνοφυλακὴ ἄρα κατὰ μέγιστον μέρος δὲν εἶναι εἰμὴ ἄτακτος στρατός, εἰς ὃν ἐμπεριέχεται ὅ,τι ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐκ τῶν περιτριμμάτων τῆς χώρας, καὶ οὐδόλως ἄτομα ἔχοντα κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἦτον ἀνατροφὴν τινα, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰ ἐξ ἔθελοντῶν συγκείμενα ἄτακτα σώματα. Προσέτι οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ἔθνοφυλακῆς ταύτης, ἐκτὸς τῶν διοικητῶν, εἶναι ἅπαντες πλούσιοι καὶ νέοι, ἔμποροι ἢ δικηγόροι, οἵτινες θεωροῦν ὡς ἐσοτὴν τινα τοῦ νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὸ κοινὸν ἐνδεδυμένοι τὴν λαμπρὰν τῶν στολῆν, ἐν διαστήματι ἐνὸς μηνὸς κατ' ἔτος, ἀλλ' οἵτινες δὲν ἔχουσιν ἀπολύτως οὐδὲν συστατικὸν στρατιωτικῶν. Εἶδον ἰδίως ὄμματιν ἐπὶ τρία ὀλόκληρα ἔτη τὴν ἔθνοφυλακὴν ταύτην νὰ γυμνάζεται ὑπὸ τὰ παράθυρά μου, καὶ δύνamai νὰ ὁμολογήσω ὅτι οἱ Γερμανοὶ πολῖται κατὰ τὸ 1848 δὲν ἦσαν χειρότεροι ταύτης στρατιῶται. Κατὰ συνέπειαν οἱ 100,000 ἄνδρες τῆς ἔθνοφυλακῆς, ἐπὶ τῶν ὁποίων σφριζοῦν τὰς ἐλπίδας τοῦ ὀλόκληρου Παλμεστῶν, δὲν δύνανται νὰ συναθροισθῶσι τοσούτῳ ταχέως ἐν καιρῷ αἰφνιδίως τινὸς προσβολῆς εἰς τὸ ἐπαπειλούμενον μέρος· καὶ ἂν κατορθωθῇ ἡ ὑποθεμιμένη αὕτη συνάθροισις, τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῆς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄλλως εἰμὴ ὡς ὄχλος ἔνοπλος, ἱκανὸς μόνον νὰ πυροβολῇ ἐκ τῶν παραθύρων καὶ τῶν σκεπῶν τῶν οἰκιῶν, ἀλλ' οὐδεμιᾶς ἀξίας ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, ἀπέναντι μάλιστα ἐνὸς Γαλλικοῦ στρατοῦ.

Οἱ 14,000 γαιάνθρωποι οὐδεμίαν πλειοτέραν ἔχουσιν ἀξίαν, διότι οὗτοι δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ ἐν εἶδος ἔθνοφυλακῆς ἐφίππου συγκειμένης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἐνοικιαστῶν κτημάτων, τὸ πλεῖστον μέρος νυμφευμένων, συγκαλουμένων καὶ τούτων πρὸς ἐκγύμνασιν ἐπὶ τέσσαρας ἐβδομάδας κατ' ἔτος, καὶ οὐδὲν σχεδὸν κοινὸν ἐχόντων μετὰ τοῦ τακτικοῦ ἱππι-

κοῦ. Πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἔρχονται εἰς τὰ κατ' ἔτος γυμνάσια μὲ νέον ἵππον, εἴτε διότι ἐπώλησαν, ὡς ἰδιοκτησίαν τῶν, τὸ ἰδικόν τῶν, εἴτε διότι μὴ ὄντες πλέον ἐνοικιασταὶ κτημάτων ἐδανείσθησαν νέον ἵππον παρά τινος τῶν γειτόνων τῶν. Ἡ 12 ἢ 14 χιλιάδες ἀπόστρατοι, οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν εἶναι παρήλικες διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰμὴ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν φρουρῶν. Προσέτι εἰς οὐδεμίαν παραλίαν τῆς Ἀγγλίας ὑπάρχει ἐν ὄχυρὸν φρούριον, ἐξαιρουμένου ἴσως τοῦ τῆς Ὑόρκης, τὸ ὁποῖον μάλιστα δὲν εἶναι ὄχυρὸν φρούριον κατὰ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως τῆς ἀποδιδομένης τῇ σήμερον εἰς τὰ φρούρια. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐξυπηρετοῦντας ἐκ τοῦ στρατοῦ, οὗτοι μετὰ δέκα ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐπανέρχονται εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, καὶ κατατάττονται εἰς τὴν ἔθνοφυλακὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐὰν δὲν ἦναι γέροντες, θέλουν δὲ νὰ λέγωνται στρατιωτικοί· τούτους λοιπὸν δὲν πρέπει τις νὰ λογίζῃ χωριστά. Ὅθεν ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ, Σκωτίᾳ καὶ Ἰρλανδίᾳ δὲν ὑπάρχουσι 200,000 ἄνδρες ἐνθουσιασμένοι διὰ τὴν πατρίδα τῶν καὶ ἔτοιμοι νὰ ὀπλισθῶσιν ἐν ἀντικρούσωσι μίαν ἀπόβασιν τῶν Γάλλων· περὶ τούτου δὲ οὐδεὶς πρέπει ν' ἀμφιβάλλῃ. Ἀλλ' οἱ 200,000 οὗτοι ἄνδρες ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι θέλουν διὰ μίαν στιγμὴν ἀντιταχθῆ κατὰ τοῦ ἀποβάντος γαλλικοῦ στρατοῦ· ἐν Ἀγγλίᾳ οὐδεὶς ἀξιωματικὸς ὑπάρχει ὅστις θέλει ὑποστηρίξει τούτο. « Πᾶν ἔθνος τὸ ὁποῖον ἀντέκρουσε μίαν ἀπόβασιν, σπανίως ἔχει ἔλλειψιν ἀνδρῶν, ἀλλὰ πολλάκις δὲν ἔχει στρατιώτας », ἔλεγεν ὁ Ναπολεὼν Α'. Ὅτι λοιπὸν ἡ Ἀγγλίᾳ ἔχει στρατιώτας, ὁ λόρδος Παλμεστῶν οὐδόλως ἀπέδειξε τούτο.

Ἡ μεγαλητέρα δυσκολία, τὴν ὁποίαν ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θέλει ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐθνικῆς ὑπερασπίσεως, συνίσταται εἰς τὸ σύστημα τῆς ἐθελουσίου κατατάξεως. Ὅταν παρουσιάζωνται τοσαῦται δυσκολίαι, ἐν εἰρήνῃ, εἰς τὴν ἀναγκαίαν ναυτολογίαν καὶ στρατολογίαν, ὁποῖαι ἄρα δυσκοιλίαι

παρουσιάζονται ἐν πολέμῳ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ναυτικοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ; Πρὸ τινῶν μινῶν ἐβλεπέ τις βασιλικὰ πλοῖα ἀποπλέοντα καὶ καταπλέοντα τὸν Τάμεσιν, γέμοντα ναυτῶν, τὰ ὁποῖα ἐπεσκέπτοντο ὅλα τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα καὶ ἐξέταζον τοὺς ναύτας αὐτῶν ἂν θέλωσι νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικόν· δέκα λίραι ἐδίδοντο εἰς ἕκαστον τῶν καταταττομένων δωρεάν. Ἐκ τούτου βλέπει τις ὅτι μόνον ἡ ὑπερβάλλουσα μισθοδοσία ἐλκύει τοὺς ἐμπορικῶν νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν σφίλον τὸ αὐτὸ εἶναι, ἐὰν δὲν ᾖναι χεῖρισον, καὶ ὡς πρὸς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς. Εἰς τεχνίτας, ράπτεις ἢ σανδαλοποιὸς κερδίζει καθ' ἑκάστην 4 σελίνια, οἱ ξυλουργοὶ κερδίζουν 36—44 φράγκα τὴν ἐβδομάδα· ἐκτὸς τούτων, ἀπὸ τῆς πέμπτης ὥρας, ἐν καιρῷ χειμῶνος, καὶ ἀπὸ τῆς ἕκτης, ἐν καιρῷ τοῦ θεροῦς, οἱ τεχνίται οὗτοι ἀπέρχονται εἰς τὰ ἴδια. Τί λοιπὸν θὰ ἐλκύει αὐτοὺς ὥστε νὰ ὑποκύψωσιν ἐκουσίως εἰς τὴν σκληρὰν πειθαρχίαν τοῦ στρατιώτου τοῦ λαμβάνοντος ἐν σελήνιον τὴν ἡμέραν, εἰς τὸν ὅποιον δὲν μένει, ἀφοῦ ἐξαιρεθῆ ἢ τροφή του κτλ. εἰμὴ μόνον ὀλίγα λεπτά διὰ νὰ πίνη ὀλίγην πρόστυχον μπίραν; Ὁ ἐπὶ τῆς στρατολογίας ἀξιωματικὸς δὲν κάμνει ἄλλο καθεκάστην εἰμὴ νὰ ἐπισκέπτεται τὰ καπηλεῖα, ἐνθα συνάζει ἐκ τῶν μεθύσων καὶ τῶν ὀνηγῶν παντὸς εἶδους ἀνθρώπους· κερνᾷ αὐτοὺς ὀλίγα ποτήρια μπίρας ἢ βίσχυ, καὶ παριστάνει εἰς τὰς ἐξημιένας κεφαλὰς τῶν τὰς καλλονὰς τοῦ στρατιωτικοῦ βίου· ἢ ὄψις δύο ἢ τριῶν νομισμάτων, προτρερομένων πρὸς αὐτοὺς, τοὺς ἐλκύει νὰ καταταχθῶσιν ἢ δωρεὰ αὕτη δίδεται παρουσίᾳ μαρτύρων, καταγράφονται εἰς τὸν στρατολογικὸν κατάλογον, καὶ δὲν δύναται νὰ μεταμεληθῶσιν. Ἐξυτῶν τινὲς, ἀφοῦ ἐγερωθῶσιν ἐκ τῆς μέθης τῶν, μένουσιν ἐντρομοὶ, μαθόντες ὅτι ὑπεχρεώθησαν ὀριστικῶς ἐπὶ δέκα ἔτη εἰς τὴν στρατολογικὴν ὑπηρεσίαν. Τοιαῦτα εἰσι γενικῶς τὰ πρὸς στρατολογίαν μέσα, τοῦλάχιστον ἐν Ἀγγλίᾳ, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ, μόνον δὲ ἡ δωρεὰ διαφέρει

κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἐν δὲ τῇ Ἰρλανδίᾳ, ἐνθα ἡ πενία φέρει εἰς ἀπελπισίαν ἢ ἀποδημίαν πολλοὺς, οἱ στρατολόγοι ἀπαντοῦν ὀλιγωτέρας δυσκολίας. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἀποτελεσμα τῆς στρατολογίας ταύτης ὑπόκειται εἰς πολλὰς περιστάσεις, συνεστήθη ἡ ἐθνοφυλακὴ διὰ νὰ διεγείρῃ τὸ στρατιωτικὸν φρόνημα εἰς τοὺς νέους, καὶ ἐπομένως νὰ προσελκύσῃ αὐτοὺς εἰς τὸν στρατὸν. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι, ὅταν ἐπιδειχθῶσιν οὗτοι μετὰς στολάς τῶν καὶ ἐνθουσιασθῶσιν ὑπὸ τινῶν εὐπολήπτων στρατιωτικῶν, δυσκόλως θέλουσι διαφύγει ἐκ τῆς ἐπιβροῆς ταύτης· ὅλον ὅτι πολλὰ συντάγματα τῆς ἐθνοφυλακῆς ἠνώθησαν τοιουτοτρόπως μετὰ τὸν στρατὸν, μ' ὅλον τοῦτο ἐν τῷ Παρλαμέντῳ πολλὰ ἐρρέθησαν ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν διὰ τὴν ἐθνοφυλῆ τοῦτον τρόπον τοῦ μετασχηματισμοῦ τῆς ἐθνοφυλακῆς εἰς μόνιμον στρατὸν. Ἐπειδὴ δὲ μόνον οἱ γεννηθέντες ὑπῆκοοι Ἀγγλοὶ δύναται νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν, ἢ κυβέρνησις ἀπαντᾷ μεγάλας δυσκολίας, ἐν περιπτώσει πολέμου, νὰ συμπληρώσῃ τὸν στρατὸν τῆς. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τὸ εἰς τὸν στρατιώτην ἀπαιτούμενον ἀνάστημα ἠλαττώθη, κατὰ δὲ τὸν συνταγματάρχην Ἐρβέρτον, ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς περιλαμβάνει 28 χιλιάδας στρατιώτας ἔχοντας μεῖον τῶν 20 ἐτῶν ἡλικίαν.

Τὸ σύνθημα μέσον, ἐν καιρῷ πολέμου, πρὸς αὔξησιν τοῦ στρατοῦ εἶναι ὁ σχηματισμὸς λεγεῶνων ἐκ ξένων. Ἡ Ἀγγλία οὐδέποτε ἐπεχείρησε πόλεμον ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν ξένων. Ὁ ὀργανισμὸς τοιούτων λεγεῶνων ἐπιφέρει προσέτι καὶ μεγάλας δαπάνας· οὕτω μ' ὅλα τὰ πλοῦτη τῆς Ἀγγλίας, ὁ πόλεμος εἰς αὐτὴν πάντοτε ἐπιφέρει πολὺ πλειοτέρας δαπάνας ἢ εἰς ἄλλην Ἐπικράτειν. Οἱ κατὰ τοῦ Ναπολέοντος Α΄. πόλεμοι ἐπέβαλον εἰς τὸ Κράτος χρέος 900 ἑκατομμυρίων λιρῶν (22,500,000,000 φράγ.), διὰ τὸ ὅποιον ἡ Ἐπικράτεια πληρώνει κατ' ἔτος 13 ἑκατομμύρια λίρας (775 ἑκατομμύρια φραγ.)· ἐκ τούτου ἐπεβλήθη φόρος 7 πενῶν διὰ κάθε λίτραν

ἐπὶ εἰσοδήματος πλέον τῶν 60 λιβρῶν. Ὁ πόλεμος τῆς Κριμαίας ἤρξησε τὸ δημόσιον χρέος καὶ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων, ὅστις εἶχεν ἐκπέσει. Ὅθεν εἰς τὸ σύστημα πρὸ πάντων τῆς στρατολογίας πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἡ υπερβάλουσα δαπάνη τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ, συγκρινομένη μὲ τὴν δαπάνην τῶν στρατῶν τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν τοῦ 1859, διὰ στρατὸν 122-655 ἀνδρῶν, ἀναβαίνει εἰς 11,568,060 λίρας, ἐνῶ ἐν Γαλλίᾳ ὁ στρατιωτικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ 1858, διὰ 400 χιλ. στρατοῦ, δὲν ὑπερέβαινε τὰς 324,292,662 φρ. ἤτοι 12,969,306 λίρας.

Ὅθεν ἐκ τῶν ρηθέντων, ἐξάγεται ὅτι ἡ θέσις τῆς Ἀγγλίας καθ' ἐλάχιστην χειροτερεύει, καὶ ὅτι τὸ στρατολογικὸν αὐτῆς σύστημα ὁσιμέραι καθίσταται ἀνεπαρκές. Ἐνόσω λοιπὸν ἡ ναυτικὴ δύναμις τῆς Ἀγγλίας διέκειτο εἰς τοιαύτην θέσιν, ὥστε οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἐπικράτεια διελογίζετο νὰ ἔλθῃ εἰς ἀμιλλαν, εἰ καὶ μακρόθεν μὲ αὐτὴν, αὐτὴ δὲν εἶχεν ἄλλην ἀνάγκην εἰμὴ νὰ ἐπαγρυπνῇ τοῦ νὰ διατηρῇ τὸν ἐχθρὸν τῆς μακρὰν τῶν παραλίων τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας. Ἀλλὰ τῇ σήμερον, ὑπαρχούσης καὶ ἐτέρας ναυτικῆς δυνάμεως ἰκανῆς νὰ ἀμιλλᾶται μὲ τὸν ἀγγλικὸν στόλον, καὶ μάλιστα νὰ φιλονεικῆσῃ μὲ αὐτὴν τὴν ὑπεροχὴν, ἕνεκα τῆς μεγάλης εὐκολίας ἣν ἔχει ἡ τελευταία νὰ συγκεντρώσῃ τὸν στόλον τῆς, τί θέλουσιν ἀντιτάξῃ οἱ Ἀγγλοὶ ἐν τῷ πορθμῷ, ἐνθα ἡ ἀπόβασις μεγάλου στρατοῦ γίνεται εὐκόλως; Ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου μέρους τοῦ στενοῦ ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει ἀρκετὰς δυνάμεις ἵνα ἀνθέξῃ ἀποτελεσματικῶς. Ὅθεν ἡ Ἀγγλία ἀπὸ τοῦδε ἀπολέσασα τὰ πλεονεκτήματα τῆς μεμονωμένης θέσεώς της, ὡς πρὸς τὴν ξηρὰν, ἐξομοιοῦται μὲ τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, καὶ εἶναι ἠναγκασμένη νὰ διατηρῇ ἐν ὅπλοις μόνιμον στρατὸν, δυνάμενον νὰ ἀντιταχθῇ πρὸς τοὺς στρατοὺς τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν ἐπικρατειῶν ὃ δὲ ὑπάρχων στρατὸς αὐτῆς δὲν ἀνταποκρίνεται μὲ τὴν ὑψηλὴν θέσιν τῆς. Τὸ

περὶ στρατολογίας αὐτῶν σύστημα δὲν εἶναι προσέτι ἰκανὸν νὰ χορηγῇ αὐτῇ τὸν ἀναγκαιοῦντα στρατὸν. Ἀλλ' ἂν καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου δυνηθῇ νὰ ἔχῃ τὸν ἀπαιτούμενον αὐτῇ στρατὸν, αἱ ἐκ τούτου προερχόμεναι δαπάναι εἰσὶ τοιαῦται, ὥς ἡ ἐπικράτεια αὐτῆς δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ διὰ παντός. Ἡ ἀποστροφή τῶν Ἀγγλῶν πρὸς καταναγκαστικὴν στρατολογίαν εἶναι γνωστὴ, ὥστε, ἐάν δὲν φθάσῃ ἡ θυλιὰ εἰς τὸν λαιμόν των, δὲν θέλουσιν ἐνδώσει ν' ἀλλάξωσι τὸ σύστημα τοῦτο. Ἐν τοσοῦτῃ ἡ Ἀγγλία ἔχει μεγίστην ἀνάγκην ἤδη στρατοῦ μόνιμου συλλεγομένου διὰ τῆς ἀπογραφῆς.

Ἡ Ἀγγλία γινώσκει ὅτι τὸ ναυτικὸν τῆς δὲν ἀρκεῖ ν' ἀντικρούσῃ εἰσβολὴν τινὰ τῆς Γαλλίας κατ' αὐτῆς. Μία ἀπόβασις, γενομένη εἰς πολλὰ μέρη συγχρόνως, ἰσοδυναμεῖ μὲ κατὰκτησιν. Οἱ Γάλλοι δὲν δύναται μὲν διὰ παντός νὰ διατηρήσωσι τὴν Ἀγγλίαν, ἀλλὰ δύναται νὰ καταστρέψωσι διὰ παντός τὴν ἐσχὺν τῆς. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν ἄλλο μέσον πρὸς σωτηρίαν τῆς Ἀγγλίας εἰμὴ νὰ παραδεχθῇ αὐτὴ τὴν κατὰ κλήρον στρατολογίαν. Βεβαιοῦται δὲ ὅτι πρόκειται νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀπογραφὴν διὰ τὴν στρατολογίαν.

Λέων ΔΕΛΟΥΖΥ.

Ὁ περὶ Στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας νόμος.

Καὶ ὁ στρατιωτικὸς οὗτος νόμος, συζητηθεὶς κατ' ἐπανάληψιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ ψηφισθεὶς τέλος πάντων, τῇ 20 Μαΐου ἐκυρώθη καὶ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

Τὴν ἐπέτειον ἡμέραν ταύτην τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Κ. Δημ. Βότζαρης, ἐπιθυμῶν νὰ ἐορτάσῃ συνάμα μὲ τὸ πρὸς τὸν στρατὸν νέον τοῦτο δεῖγμα τῆς Α. Μεγαλειότητος, ἤτοι τῆς κυρώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατιωτικοῦ Κώδικος, προσήνεγκε

την ἐσπέραν τῆς 20 Μαΐου ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Ἡρακλείου, λιτόν μὲν ἀλλὰ λαμπρὸν γεῦμα, πρὸς τοὺς ἐργασαμένους εἰς τὸν νόμον τοῦτον, οἷον Γερουσιαστὰς, Βουλευτὰς καὶ ἀξιωματικούς καὶ πρὸς τινὰς τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ στρατηγῶν.

Διιχνύοντες τοῦ γεύματος τούτου, ὁ κύριος ὑπουργὸς ἔκαμε δύο προτάσεις μετὰ καταλλήλων προσφωνήσεων ἡ μὲν πρώτη ἦτον ὑπὲρ τῆς ἐπετειοῦς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς κυρώσεως τοῦ νόμου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, εἰπὼν ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης, κυρώσασα τὸν νόμον τοῦτον κατ'αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἐπρόκεισε τὸν ἀγαπητόν Της στρατὸν μὲ νέαν καὶ ἀσφαλῆ νομοθεσίαν, ὥστε ἡ ἡμέρα αὕτη ἔπρεπε νὰ πανηγυρισθῇ διττῶς, καὶ κατὰ τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας καὶ διὰ τὸ δῶρον τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὁ στρατὸς ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ Μονάρχου του. Πρὸς δὲ εὐχαρίστησε τὰ νομοθετικὰ σώματα διὰ τὴν εἰλικρινῆ συνδρομὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ στρατοῦ. Ἡ δευτέρα πρόποισις ἦτον ὑπὲρ τῶν ἐπιζησάντων ἀγωνιστῶν. Κατὰ τὴν προσφωνήσιν ταύτην ὁ κύριος Δ. Βότζαρης, βλέπων ἑαυτὸν περιστοιχούμενον ὑπὸ ἐνδόξων λειψάνων τοῦ ἀγῶνος, οἷον τῶν στρατηγῶν Περόχιθου, Α. Πλαπούτα, τοῦ Χ. Χ. Πέτρου καὶ Γκαθέλα καὶ τοῦ συνταγματάρχου Κοντογιάννη, τοσοῦτον συνεκινήθη, ὥστε ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἔμεινε ἀφωνος, δακρυρροῶν. Τοῦτο συνεχίνησε πάντας, βεβαίως ἐνθυμηθέντες τὸν ὑπὲρ πατρίδος ἐνδόξως πεσόντα πατέρα αὐτοῦ Μάρκον Βότζαρην.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ πρόεδρος τῆς Γερουσίας Κ. Μοναρχίδης ἀναστὰς ἔκαμε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ στρατοῦ, λέγων ὅτι τὰ νομοθετικὰ σώματα πάντοτε εὐχαρίστως θέλουσιν συνδράμει τὸν στρατὸν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος. Ἡ προσφωνήσις τοῦ Κ. Μοναρχίδου ἦτον ἀφελὴς μὲν καὶ σύντομος, ἀλλὰ πλήρης πατριωτισμοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐγένετο δύο ἄλλαι προτάσεις ὑπὲρ τοῦ Κ. ὑπουργοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατοπέδου συνταγματάρχου Κ. Γεωργίου Καρτζᾶ. Καθ' ὅλον τὸν χρό-

νον τοῦ γεύματος τούτου ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ ἐπαιάνιζε διάφορα ἔθνικα ἄσματα.

Μετὰ τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον διήρκησε περὶ τὰς δύο ὥρας, ἦτοι ἀπὸ τῆς 7 Μ. Μ. μέχρι τῆς 9, ἕκαστος ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια.

Τῇ 24 Μαΐου ὁ ἐν τῷ στρατοπέδῳ στρατὸς ἀπῆλθεν εἰς τὸν Πάρνιν, ἔνθα διέμεινε ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας, ἐξασκούμενος εἰς διάφορα πολεμικὰ ἔργα. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπανῆλθεν εἰς τὸ στρατοπέδον, ἔνθα κατασκευάζεται πρόσκαιρον ὄχρωμα ἐπὶ τοῦ προσκλινοῦς λόφου τινός, καὶ ὅπου μέλλει νὰ συναθῆ ἡ ψευδομάχη, τοῦ μὲν ἐν τῷ στρατοπέδῳ στρατοῦ ἡμυνομένου, τοῦ δὲ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐπιτεθησομένου κατ' αὐτοῦ.

Εἶθε ὅμως νὰ μὴ μένωμεν εἰς τὰ μικρὰ στρατιωτικὰ ἀπεικονίσματα ταῦτα, ἀλλὰ διὰ καταλλήλων νόμων καὶ ὀργανισμῶν νὰ ἀναπτύξωμεν, ἄνευ ἐπιδείξεων καὶ μετὰ πολλῆς οικονομίας καὶ λιτότητος, τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις μας, μάλιστα δὲ καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ χριστιανικὸς κόσμος ὀργᾷ εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομίαν του, οἱ δὲ πολιτισμένοι λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν χριστιανικῶν φυλῶν !!!

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ἄδικος καὶ σκληρὸς θάνατος ἀφῆρκε τῇ 19 Μαΐου ἐν Χαλκίδι τὸν χρηστὸν νέον Μιχαὴλ Ἀζελόν, ἀνθυπολοχαγὸν τοῦ Μηχανικοῦ σώματος, ἐν ἡλικίᾳ 25 ἐτῶν. Πρὸ ἐπτὰ ἡ-

μερῶν ὁ ἀτυχὴς οὗτος νέος, προγευματίζων ἐν τινι ξενοδοχείῳ τῆς Χαλκίδος, προσελήθη ὑπὸ τινος φίλου του εἰς τὸ πολυκωνον πιστόλιον νομίζων δὲ αὐτὸ κενόν, τὸ ἐσκανδαλίσε κατ' αὐτοῦ· αἴφνης ὅμως γεννᾶται πυροβολισμὸς ἐκ τῆς νενομισμένης κενῆς κάννης, ὁ δὲ Ἀξελὸς πληγώνεται εἰς τὴν κάτω κοιλίαν. Εἰς μάτην ἡ συνδρομὴ ὄλων τῶν ἐκεῖ ἰατρῶν καὶ χειρουργῶν, ἡ πληγὴ ἦτο τοσοῦτον θανατηφόρος, ὥστε μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας ὁ ἀτυχὴς Μιχαὴλ Ἀξελὸς παρέδωκε τὸ πνεῦμα ἐν ταῖς ἀγκάλας τῆς τεθλιμμένης μητρὸς του, τρέξασα εἰς Χαλκίδα, ἀμα μαθοῦσα τὴν πλήγωσιν τοῦ ἀγαπητοῦ υἱοῦ τῆς.

Ὁ δυστυχὴς πατὴρ αὐτοῦ, κύριος Κωνστ. Ἀξελὸς, ἀρχαῖος ἀγωνιστῆς καὶ πρόφην ἐπιλοχαγὸς τοῦ τακτικοῦ σώματος, ἐμελλε νὰ γευθῆ καὶ τὸ πικρὸν ποτήριον τοῦτο, διότι εἰς μόνον τὸν ἀγαπητὸν τοῦτον υἱὸν του ἐστήριξε τὰς ἐλπίδας τῆς οἰκογενείας του. Ὡσαύτως ἅπαντες οἱ γνωρίσαντες τὸν νέον Ἀξελὸν ἠσθάνθησαν βαθεῖαν λύπην διὰ τὸν ἀδικον θάνατον αὐτοῦ, ὅστις προήλθεν ἐκ τῆς ἀπερισκεψίας, ὡς ἐβρέθη, ἐτέρου. Ὁ δὲ στρατὸς ἐστερήθη ἕνα τῶν νοημόνων καὶ χρηστῶν νέων ἀξιωματικῶν, ὅστις ὑπέσχετο εἰς μὲν τὴν πατρίδα ἐνδοξον μέλλον, εἰς δὲ τὴν οἰκογένειάν του τὸ στήριγμα αὐτῆς Γαίαν ἔχουσαν ἑλαφρὰν, καλοκἀγαθε νέε Ἀξελέ!!!

Εἰδήσεις τῶν ξένων στρατῶν.

ΑΓΓΛΙΑ. Τὸ ναυαρχεῖον (amirauté) ἐπήνεγκε τροποποιήσεις εἰς τὸν ποινικὸν νόμον τοῦ Ναυτικοῦ εἰς τὰ ἐξῆς ἐγκλήματα, 1) ταραχὰς, ἀπειθειαν καὶ βιαιοπραγίαν, 2) Δειποταξίαν, 3) ὑποτροπὰς μέθης, 4) Λαθρεμπόρια ἐν τοῖς πλοίοις, 5) κλοπὴν. 6) Ἀρνησιν ὑπηρεσίας, 7) Ἐγκυτάλειψιν θέσεως, 8) προσβολὴν κατὰ τῶν ἡθῶν.

— Ἡ οὐχύρωσις τῶν ἐν Ἀρλεπουὶλ δεξαμενῶν ἀπεφασίσθη καὶ μέλλει νὰ ἀρχίσῃ ὁσονούπω· θέλει δὲ συνίζσται εἰς τρεῖς προμαχῶνας, ἔχοντος ἐκάστου 68 κανόνια μεγάλης ὀκτῆς.

— Ἄπαντα τὰ χυτήρια τοῦ πυροβολικοῦ ἀνετέθησαν εἰς τὸν σὶρ Βιλλιάμ Ἀρμοστρόγκ, θέλουσι δὲ κατασκευάζονται ἐν αὐτοῖς 1,100 κανόνια ράβδωτά· ἤδη ἐπεχείρησαν δοκιμὰς, μιγνύοντες καὶ σίδηρον ἵνα δώσωσιν εἰς τὸ κανόνιον πλειοτέραν στερεότητα καὶ δύναμιν ἐσχάτως ὅμως παρηγγέθησαν νὰ κατασκευάσωσι 40 κανόνια ράβδωτά τῶν 6 λιτρῶν, τὰ ὁποῖα θέλουσι ἐξαποστειλεῖ εἰς Κίναν.

— Ἐν Βουλβίς, ἐνθα κατεσκευάζονται τὰ κανόνια τοῦ Ἀρμοστρόγκ, ἀπηγορεύθη αὐστηρῶς ἡ εἰσδοδος εἰς πάντας· ἵνα δὲ διατηρήσωσιν ἀκριβέστερον τὸ μυστικὸν αὐτῶν, τὰ κανόνια δὲν κατασκευάζονται ἐντελῶς εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα, ἀλλὰ στέλλονται πρὸς τελειοποίησίν των εἰς Ἐλοβίς. Ὡς δὲ πάντοτε ἐβεβαιώθη ὅτι τὰ τοιαῦτα μυστικὰ γίνονται ἐντὸς ὀλίγου γνωστὰ εἰς ὅλας τὰς κυβερνήσεις, οὕτω καὶ σήμερον ἡ κατασκευὴ τῶν κανονίων τοῦ Ἀρμοστρόγκ εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλας τὰς κυβερνήσεις, ὡς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀγγλίᾳ. Ὁ ὑπουργὸς ὅμως τῶν στρατιωτικῶν τῆς Ἀγγλίας δὲν πιστεύει τοῦτο, διότι ἀπηγόρευσε ἀνεξαίρετως εἰς πάντας νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ ὀπλοστάσια ταῦτα, πρὸς δὲ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου τῆς ἐθνικῆς ὑπερασπίσεως.

ΑΥΣΤΡΙΑ. Δι' οἰκονομικοῦς λόγους ἕκαστος λόχος τῶν πεζικῶν ταγμάτων ἠλαττώθη ἀνὰ 60 ἄνδρας, ὥστε τὰ τάγματα ὀργανίσθησαν ὡς ἐξῆς·

Ἐκαστος λόχος σύγκειται ἐξ 161 ἀνδρῶν, δύο ὑποζυγίων καὶ μιᾶς φορτικῆς ἀμάξης, ὡς ἐξῆς· 1 λοχαγοῦ, 1 ὑπολοχαγοῦ, 2 ἀνθυπολοχαγῶν 2, ἐπιλοχιῶν, 4 λοχιῶν, 6 δεκανέων, 12 ὑποδεκανέων, 2 αὐλητῶν 2, τυμπανιστῶν, 4 ὑπηρετῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ 120 στρατιωτῶν. Τὸ δὲ τάγμα, ἔχον ἐξ λόχου, σύγκειται ἐξ 976 ἀνδρῶν, 6 ἀμαξῶν φορτηγῶν, 15 ὑπο-

ζυγίων ὡς ἐξῆς: 1 Ταγματάρχου, 1 ὑπασπιστοῦ σημαιοφόρου, 1 ἀρχιαυλοῦ τοῦ τάγματος, 1 ἀρχιτυμπανιστοῦ, 1 ὄπλοποιοῦ, 3 ἰατρῶν, 4 ὑπηρετῶν τῶν ἀξιωματικῶν, 966 στρατιωτῶν.

Εἶναι δὲ πολὺ πιθανὸν ἔτι ἡ γενομένη αὕτη ἐλάττωσις ἐπὶ τῶν αὐστριακῶν ταγμάτων δὲν προῆλθε μόνον ἐξ οικονομικῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς παραδοχῆς νέου ὀργανισμοῦ, δι' οὗ πρόκειται τὰ μὲν τάγματα νὰ σμικρυνθῶσι, τὰ δὲ συντάγματα ν' αὐξήσωσι· καθότι πρότερον ἕκαστον τάγμα πεζικὸν ἐσύγκειτο ἐξ 1350 ἀνδρῶν, τὸ ὅποῖον, ὅταν παρετάττετο, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀκουσθῆ τὸ παράγγελμα τοῦ διοικητοῦ αὐτοῦ· πρὸς δὲ ἡ σμίκρυνσις τῶν ταγμάτων ἐπιφέρει τὴν αὐξήσιν τῶν συνταγμάτων, καὶ κατὰ συνέπειαν τούτου τὴν αὐξήσιν τῶν ἀξιωματικῶν. Τοῦτο δὲ παρετηρήθη ἐν τῷ τελευταίῳ Ἰταλικῷ πολέμῳ, καθ' ὃν οἱ μὲν Γάλλοι, ἔχοντες πλειότερους ἀξιωματικούς, ὑπερτεροῦσαν καθ' ὅλου τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ ἔχοντας ὀλιγοτέρους. Ἡ τροποποιήσις τῆς ἵπποσκευῆς ἤρχισεν ἤδη νὰ γίνεται εἰς τὸ ἵππικόν· αἱ καρabiναι, ὡς καὶ μία ἐκ τῶν δύο πιστολιῶν, ἀφηρέθησαν ἐκ τῶν ἵππέων· μίαν μόνην πιστόλαν ἤδη φέρουσιν οἱ ἵππεῖς· τεθλιμένη ἄνωθεν τῆς ζώνης καὶ προσαρτωμένης εἰς τὸν ἀορτήρα.

— Ἡ στρατιωτικὴ ἐφημερίς τῆς Βιέννης διαλαμβάνει ὅτι ὁ αὐστριακὸς στρατὸς διηρέθη εἰς ἕξ μοῖρας στρατοῦ καὶ εἰς μίαν μοῖραν ἵππικοῦ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ 3 συντάγματος Κ. Σωκράτης Καλόγηρος, δικασθεὶς ὑπὸ τοῦ Β. Στρατοδικείου, τῇ 24 Μαΐου, ἐπὶ ἀπιστία περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἠθώθη παμψηφεί καὶ ἐπαρῆλθεν εἰς τὰς τάξεις του.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 31 Μαΐου 1860.

Ἄριθ. ἐγκυκλ. 4.796

Περὶ διαχειρίσεως ἱματισμοῦ τῶν καταδίκων

Πρὸς τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίου

1.) Ἡ διαχείρισις καὶ λογοδοσία τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἐν Παλαμηδίῳ στρατιωτικῶν καταδίκων ἀνήκει εἰς τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίας.

2.) Αὐτὸ θέλει παραλαμβάνει ἀπὸ τῆς τοῦ ἱματισμοῦ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπῆς κατὰ τριμηνίαν τὰ χρειώδη διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἶδη ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεως ἐγκεκριμένης παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, θέλει τὰ διαφυλάττει εἰς τὰς ὑποθήκας του, καὶ θέλει χορηγεῖ ἐκάστοτε εἰς τὸ Φρουραρχεῖον Παλαμηδίου τὰ πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς ἀνδρας ἀναγκαιοῦντα.

3.) Ὅσακις συμπίπτει χρεία διανομῆς τοιαύτης, τὸ Φρουραρχεῖον Παλαμηδίου θέλει ὑποβάλλει εἰς τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίας, ὀνομαστικὴν αἴτησιν τῶν ἀναγκαιοῦντων εἰδῶν κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. α' ὑπόδειγμα.

4.) Τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίας ἐλέγχει πρῶτον τὴν αἴτησιν ταύτην, ἀφοῦ δὲ καὶ δι' ἀτομικῆς ἐπιθεωρήσεως πληροφορηθῆ ἔσται περὶ τῆς ἀνάγκης, διατάττει τὴν χορήγησιν τῶν αἰτουμένων εἰδῶν.

5.) Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοιούτων αἰτήσεων ἐπικυρωμένων μὲν παρὰ τοῦ Φρουραρχείου Ναυπλίας, ἐξοφλημένων δὲ παρὰ τοῦ Φρουραρχείου Παλαμηδίου, φέρονται τὰ χορηγηθέντα ἐνδύματα εἰς ἐξέκδοσιν ἐν τῷ γενικῷ βιβλίῳ τοῦ ὑλικοῦ τοῦ Φρουραρχείου Ναυπλίας.

6.) Ἴνα ὑπάρχη ὅπως δέποτε ἐλεγχὸς τις περὶ τὴν μεταχειρίσιν τῶν ἐν χρήσει τῶν καταδίκων ὑπαρχόντων εἰδῶν ἱματισμῶν, ὀρίζεται ἡ διάρκεια αὐτῶν ὡς ἐξῆς:

ἱματίδιον πζόχινον ἐπὶ ἔτη δύο.

ὄμ. πάνιον (ἐκ τρωματζοπάνου) ἐπὶ ἔτη δύο.

Βρακίον τζόχινον ἐπὶ ἔτη δύο.

Βρακίον πάνινον (ἐκ σρωματζοπάνου) ἐπὶ ἔτη δύο.

Ἰποκάμισον ἐπὶ μῆνας ἕξ.

Ἐσώβρακον ἐπὶ μῆνας ἕξ.

Πίλος ἐπὶ ἔτη δύο.

Μανδύας ἐπὶ ἔτη τρία.

Σάνδαλα, τὸ ζευγος, ἐπὶ ἔτη δύο.

Πάτοι μὲ ὑποπτέρνια ἐπὶ ἔτος ἓν.

7.) τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίας θέλει κρατεῖ βιβλίον διανομῆς τοῦ ἱματισμοῦ τῶν καταδίκων, ἔνθα δι' ἕκαστον κατάδικον, θέλει προσδιορίζεται μία σελὶς πρὸς ἐγγραφὴν τῶν ἐκαστοτε χορηγουμένων εἰς αὐτὸν ἐνδυμάτων, κατὰ τὸν ὑπὸ σ.χ. Β. ὑπόδειγμα. Τὸ βιβλίον τοῦτο χρησιμεύει πρὸς ἔλεγχον τῆς διανομῆς τοῦ ἱματισμοῦ ἐγγίνει, καὶ πρὸς ἐξέλεγχιν τῶν παρὰ τοῦ Φρουραρχείου Παλαμηδίου κατὰ τὸν § 3 τῆς παρούσης ὑποβαλλομένων αἰτήσεων. Μετὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ καταδίκου ὁ λογαριασμὸς τοῦ ἱματισμοῦ του κλείεται ὡς τὸ ὑπόδειγμα.

8.) Ὁ διὰ τοῦ παραγράφου 6. ὁρισθεὶς χρόνος, εἶναι ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς διαρκείας τῶν ἐνδυμάτων. Ὅθεν, ὡσάκις ἐνδύματα, καίτοι ὑπηρετήσαντα τὸν χρόνον τοῦτον, καθίστανται ἔτι χρήσιμα, πρέπει νὰ ἐξακολουθῇ ἡ χρῆσις των· καὶ ἐπομένως τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίας δὲν θέλει συγχωρεῖ τὴν χορήγησιν ἄλλων, εἰμὴ ἄφου ταῦτα κατασταθῶσιν ἐντελῶς ἄχρηστα.

9.) Ὅσάκις χορηγοῦνται εἰς ἀρχαίους καταδίκους τζόχινα ἐνδύματα πρὸς ἀντικατάστασιν ὁμοειδῶν προῆν κεχορηγημένων καὶ ἀχρήστων καταστάντων, τὰ ἄχρηστα ταῦτα πρέπει ν' ἀφαιρῶνται ἀπὸ τοὺς ἔχοντας αὐτὰ, καὶ νὰ κατακόπτονται ἀμέσως παρῶσιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ὅστις θέλει βεβαιοῖ τὴν πράξιν ταύτην ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τοῦ ἱματισμοῦ, τὰ δὲ τεμάχια αὐτῶν, θέλουν διανεμόνται εἰς τοὺς καταδίκους, ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς ἐμβαλώματα.

10.) Τὰ ἐνδύματα τῶν ἀπολυομένων ἢ ἀποβιούντων καταδίκων, πρέπει νὰ ἐπιστρέφονται εἰς τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίας, καὶ νὰ ἐγγράφονται εἰς εἰσαγωγὴν ἐν τῷ γενικῷ βιβλίῳ τοῦ ὑλικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον α μεταχειρισμένοσ ἱματι-

σμός. » Ἐπὶ ἐκάστῳ αὐτῶν πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ ὑπόλοιπον τῆς διαρκείας, θέλουν δὲ φυλάττονται εἰς τὰς ἀποθήκας, ἀφου καθαρισθῶσι, καὶ διανεμόνται εἰς ἄλλους καταδίκους κατὰ τὰς ἀνάγκας ἵνα γίνῃ χρῆσις αὐτῶν κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς διαρκείας των.

11.) Εἰς τὸν αἰτήσιον λογαριασμὸν τοῦ ὑλικοῦ, τὰ ἐνδύματα ταῦτα θέλουν ἐγγράφονται εἰς εἰσαγωγὴν ἐπὶ τῇ βάσει ὀνομαστικῆς καταστάσεως ὄλων τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἐξεληθόντων ὅπως δῆποτε ἀπὸ τὰς φυλακὰς καταδίκων, διαλαμβανούσης τὰ παρ' ἐκάστου ἐγκαταλειφθέντα εἶδη· εἰς τὴν κατάστασιν δὲ ταύτην πρέπει νὰ ἐπισυνάπτηται καὶ φύλλον τοῦ ἱματισμοῦ, ἐξαγόμενον ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς διανομῆς καὶ κλεισμένον εἰς τοῦ ὑπὸ σ.χ. β'. ὑπόδειγμα.

12.) Εἰς τοὺς ἀπολυομένους τοὺς μὴ ἔχοντας ἰδιωτικὰ ἐνδύματα, συγχωρεῖται νὰ ἀφίνωνται τ' ἀπολύτως διὰ τὴν εἰς τὰ ἴδια ἐπάνοδον των ἀναγκαῖα· ταῦτα θέλουν ὀρίζονται ἐκαστοτε διὰ τῆς ἡμερησίας δηαταγῆς τοῦ Φρουραρχείου Ναυπλίας, εἰς ἀντίγραφον πρέπει νὰ ἐπισυνάπτηται εἰς τὴν διὰ τοῦ προηγουμένου παραγράφου ὀριζομένην ὀνομαστικὴν κατάστασιν.

13.) Οἱ ἀνωτέρω ὀρισμοὶ ἐμβαίνουσιν εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης τριμηνίας, ἐπομένως τὸ Φρουραρχεῖον Παλαμηδίου ὀφείλει νὰ παραδώσῃ ἀμέσως εἰς τὸ τῆς Ναυπλίας, ὅσα εἶδη νέου ἱματισμοῦ ὑπάρχουσιν εἰς τὰς ἀποθήκας των.

14.) Τὸ δὲ Φρουραρχεῖον Ναυπλίας θέλει διατάξει ἀμέσως τὸν σχηματισμὸν τοῦ βιβλίου διανομῆς τοῦ ἱματισμοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐγγραφῶσι, κατὰ τὰ διὰ τὸν §. 7 τῆς παρούσης ὀρισμένα, ἅπαντες οἱ ὑπάρχοντες νῦν κατάδικοι καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτῶν ἢ ἐργασία αὐτῆ θέλει ἐκτελεσθῇ συμπραξί τοῦ Οἰκονόμου. ἐπιθεωρητοῦ.

Ἀθῆναι τὴν 21. Ἀπριλίου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς

Δ. ΒΟΤΖΑΡΗΣ

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

ἐν Ἀθῆναις τὴν 14 Ἀπριλίου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΒΟΤΣΑΡΗΣ

Ἀριθ. ἐγκυλ. 5,258.

Περὶ ἐξόδων μετακομίσεως.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ §. 1. τοῦ φυλλαδίου Κ'. Κεφαλ. 12 τῶν διδακτικῶν ὁρισμῶν, περὶ ἐξόδων ὁδοιπορίας καὶ λοιπῶν ἀποστολῶν, οἱ ἀξιωματικοὶ ἔχουσι δικαίωμα πρὸς μετακόμισιν τῶν σκευῶν τῶν κατὰ ἀλλαγὴν φρουρᾶς, ὁ μὲν ἀνώτερος ἀξιωματικὸς εἰς τέσσαρα ζῶα, ὁ λοχαγὸς εἰς δύο, ὁ ὑπολοχαγὸς καὶ ἀνθυπολοχαγὸς εἰς ἓν.

» Ἐὰν ἡ προσδιωρισμένη αὕτη ἀποδοχὴ δὲν ᾖ ἀνάγκαια, πρέπει νὰ χορηγῶνται εἰς αὐτοὺς μόνον τὰ μέσα μετακομίσεως, τῶν ὁποίων ἔχουν πραγματικὴν ἀνάγκην. »

» Ἐὰν στρατεύματα ἀποσπῶνται προσωρινῶς ἀπὸ τὴν φρουρὰν τῶν, τὰ πρὸς μετακόμισιν χορηγούμενα εἰς αὐτὰ ζῶα, περιορίζονται εἰς τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα. »

Παρατηρήσαμεν ἐν τούτοις μὲ λύπην μας ὅτι δὲν ἐτηρήθησαν ἀκριβῶς καὶ πάντοτε οἱ ὅροι οὗτοι τοῦ κανονισμοῦ, καὶ ὅτι ὁ ἀνώτατος ὅρος εἶναι ὁ εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις ἰσχύων.

Κατὰ συνέπειαν ὑπενθυμίζομεν εἰς ὑμᾶς, ὅτι ὀφείλετε νὰ εἰσθε αὐστηροὶ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων ζώων κατὰ τὰς ὁδοιπορίας, καὶ νὰ μὴ συγχωρῆτε νὰ δίδωνται πλείωτερα τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων, καὶ ἰδίως ὅταν ἀξιωματικοὶ μετὰ στρατοῦ ἀποσπῶνται προσωρινῶς ἀπὸ τὴν φρουρὰν τῶν.

Αἱ διοικήσεις τῶν σωμάτων ὀφείλουσιν ἐκαστοτὸς νὰ προσδιορίζωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων, τόσον διὰ τὰ σκευῆ τῶν ἀξιωματικῶν, ὡς καὶ διὰ τὰ τῶν ἀποσπασμάτων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω δύο τελευταίων ἐδαφίων καθίστανται δὲ ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν περιττὴν δαπάνην μετακομίσεως, τὴν ὁποίαν ἤθελον συγχωρῆσει.

Ἡ αὐστηρὰ αὕτη ἐπαγούρησις κατὰ τὸν προσδιορισμὸν

τῶν ἀπαιτουμένων φορτηγῶν ζώων καὶ ὁ κατὰ τὰς μετακομίσεις περιορισμὸς τῶν ἀναγκαίων τοῦ στρατοῦ ἔχουν διττὴν καὶ σπουδαίαν ἀφορμὴν, ἥτοι τὴν οἰκονομίαν τοῦ δημοσίου ἐξ ἑνός, καὶ τὸ εὐκίνητον τοῦ στρατοῦ ἐξ ἄλλου.

Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψιν οἱ Κύριοι Διοικηταὶ τῶν σωμάτων, δὲν θέλουσιν ἐπιτρέπει, ὅπως τὰ συγκομιζόμενα κατὰ τὰς πορείας σκευῆ τῶν Κ. Ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ στρατοῦ, ὑπερβαίνουσι τὸν δι' εὐκίνητον στρατὸν, οἷος πρέπει νὰ ᾖ πάντοτε ὁ Ἑλληνικὸς, ἀπαιτούμενον ἐλάχιστον ὄρον.

Ἀθῆναις τῇ 13 Ἀπριλίου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΒΟΤΣΑΡΗΣ

Ἀριθ. ἐγκυλ. 6,569

Περὶ ἡμερησίας διπύρου ἄρτου.

Πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ στρατοπέδου.

Κατὰ τοὺς διδακτικὸς ὁρισμοὺς τῆς Στρατιωτικῆς οἰκονομίας (φυλ. Κ. ἀριθ. 5. §. 4.) ἡ ἡμερησία μερὶς ἄρτου διόπτου ὀρίζεται εἰς 170. δράμια.

Ἡ διάταξις αὕτη βασίζεται εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἡμερησίας μερίδος τοῦ προσφάτου ἄρτου ἐκ 260. δραμιῶν συγκειμένης.

Ἐπειδὴ ὁμως ἡ μερὶς αὕτη κῦξήθη εἰς 300. δράμια, ἐπιταί ὅτι καὶ εἰς τὴν μερίδα τοῦ διόπτου πρέπει νὰ γείνη ἀνάλογος αὐξήσις.

Κατὰ συνέπειαν ἡ ἡμερησία μερὶς τοῦ διόπτου ἄρτου ὀρίζεται εἰς δράμια 200.

Ταῦτα ἐπὶ τῇ ὑπ' ἀριθ. 2,124. ἀναφορᾷ τοῦ στρατιωτικοῦ λογιστηρίου.

Ἀθῆναις τῇ 6. Μαΐου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΒΟΤΣΑΡΗΣ

Ἄριθ. ἐγκυκλ. 7,219.

Περὶ ἐπιμισθίων ὑπαξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ.

Πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον τοῦ Μηχανικοῦ.

Ἀπὸ 1. τοῦ Τ. Μ. τὸ τακτικὸν μηνιαῖον ἐπιμισθιον ἐπι-
στασίας, τὸ χορηγούμενον εἰς τοὺς ὑπαξιωματικούς τοῦ Μηχα-
νικοῦ περιορίζεται εἰς 15 δραχ., ὅπως δηλ. ὑρίσθη διὰ τῆς
ὑπ' ἀριθ. 19,653 ἀπὸ 7 Νοεμβρίου τοῦ 1852 ἔτους διατα-
γῆς τοῦ ὑπουργείου.

Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις τοῦ ἐπιμισθίου τούτου καὶ εἰς
τοὺς πρὸς τῷ Ἀρχηγείῳ ὡς γραφεῖς ἀσχολουμένους ὑπαξιω-
ματικούς.

Ὅσακις οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἀπολαμβάνωσι τὰς διὰ τοῦ ἀπὸ
1 Ὀκτωβρίου 1858 Β Διατάγματος ἀπονενομομένας ἀπο-
ζημιώσεις, δὲν πρέπει νὰ χορηγῆται, συνάμα εἰς αὐτοὺς καὶ
τὸ τακτικὸν μηνιαῖον ἐπιμισθιον.

Τὰ τακτικὰ μηνιαῖα ἐπιμισθία χορηγούμενα ἐπὶ τῇ βίσει
τῶν μεταβολῶν διατάττομεν νὰ καταλογίζονται εἰς τὰ ἔξοδα
κατὰ τριμηνίαν.

Ἀθήνησι τῇ 19 Μαΐου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς

Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀργίαν τοῦ ὑπολοχαγοῦ Νικολάου Σαλιέλη.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν,
καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ περὶ καταστά-
σεως τῶν ἀξιωματικῶν Νόμου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάτ-
τομεν.

Θέτομεν εἰς ἀργίαν, δι' ἀπόλυσεως ἀπὸ τῆς θέσεως, τὸν
ὑπολοχαγὸν τοῦ 2 τάγματος τῶν Ἀκροβολιστῶν Νικολάου
Σαλιέλην.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατί-
θεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Μαΐου 1860.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

